

एक पत्र - क्वियर भारत , मित्र आणि समर्थकांकडून

प्रिय वाचकहो,

न्यायालय आपल्याला हक्क देत नाही तर ते केवळ त्या हक्कांचे अस्तित्व निश्चित करते. भारताच्या राज्यघटनेनुसार आपल्याला सम्मान, स्वातंत्र्य आणि समानतेचा हक्क आहे. परंतु, भारतीय कायद्यामध्ये असलेले एक कलम, भारतीय नागरिकांना, विशेषकरून समैषी(homosexual), उभयैषी (bisexual), व्यक्तिभावी (transgender), इत्यादी व्यक्तींना त्यांचे हे हक्क बजावण्यापासून रोखते.

जुलै 2009 मध्ये, नाज़ फौंडेशन विरुद्ध भारत सरकार या खटल्यात, दिल्ली उच्च न्यायालयाने भा.द.वि. कलम 377 अशा प्रकारे रद्द केले होते की खाजगीत परस्पर सम्मतीने लैंगिक संबंध करणार्या प्रौढांना ते लागू होऊ नये. या निर्णयाने हे स्पष्ट केले की केवळ 'एखाद्याची लैंगिक अभिव्यक्ती समाजमान्य नाही' या एका कारणास्तव कुणाला दोषी ठरवणे वा त्याच्याविरुद्ध भेदभाव करणे योग्य नव्हे. उच्च न्यायालयाने कलम 377 ची व्याप्ती मर्यादित करून आम्हाला एकप्रकारे अन्यायापासून मुक्त केले.

पण हे स्वातंत्र्य अल्पजीवी ठरले. 11 डिसेंबर 2013 ला सर्वोच्च न्यायालयाने दिल्ली उच्च न्यायालयाचा वरील निर्णय फिरवून कलम 377 मूळ स्वरूपात पुन्हा लागू करताना असे मत व्यक्त केले की या कलमाचा प्रभाव समाजातील अगदीच "नगण्य अल्पसंख्य" व्यक्तींवर पडतो, तसेच दिल्ली उच्च न्यायालयाने आमच्या "तथाकथित हक्कांचे" रक्षण करण्यात खूपच उतावळेपणा केला.

आता मंगळवार दि. 02 फेब्रुवारी 2016 ला सर्वोच्च न्यायालयाच्या वरील निर्णयाविरुद्ध दाखल केल्या गेलेल्या उपचारात्मक याचिकेवर (curative petition) सुनावणी होणार आहे. न्यायाधीशांचे खंडपीठ, वरील निर्णय योग्य होता किंवा त्याच्या फेरविचाराची गरज आहे, यावर विचार करील. क्वियर भारतीय, क्वियर व्यक्तींचे पालक, मानसशास्त्रज्ञ, शिक्षक, चित्रपटकर्ते आणि क्वियर व्यक्तींचे असंख्य समर्थक अन्याय दूर होण्याची आशा धरून आहेत.

उपचारात्मक याचिका कशाकरता ?

डिसेंबर 2013 मध्ये सर्वोच्च न्यायालयाने आपला निर्णय देण्याआधीच अर्जदारांनी न्यायालयाला पुरेशा उदाहरणांद्वारे दाखवून दिले होते की शासन, पोलीस व अन्य हितसंबंधी मंडळी क्वियर व्यक्तींचे शारीरिक व मानसिक शोषण करण्याकरता कलम 377 चा गैरवापर करतात. तरीही सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्णयात असे म्हटले गेले की "कलम 377 हे विशिष्ट व्यक्ती, अभिव्यक्ती किंवा लैंगिक कल यांना दोषी मानत नाही तर ते केवळ अशा काही कृतींचा निर्देश करते ज्या केल्याने गुन्हा घडतो. कलम 377 कोणत्याही व्यक्तीचा जातिभाव किंवा लैंगिक कल यांच्या निरपेक्ष त्या विशिष्ट कृतीचा निषेध दर्शवते."

एखाद्या व्यक्तीची कृती त्या व्यक्तीपासून वेगळी काढता येत नाही. एखाद्या नियमनामागील पूर्वग्रहाचा विचार न करता जर आपण एखाद्या कृतीचे नियमन केले तर त्या नियमनान्वये होणारी हिंसा ही त्या व्यक्तीवर होते.

लैंगिक अभिव्यक्ती हा माणसाच्या व्यक्तित्वाचा आत्मा असू शकतो. खाजगीत परस्पर सम्मतीने घडणार्या प्रौढ व्यक्तींच्या लैंगिक संबंधांना गुन्हा मानून त्या गुन्ह्याला आजन्म कारावासाची शिक्षा देणं ही क्रूरता आहे आणि यामध्ये त्या व्यक्तीच्या जातिभाव किंवा लैंगिक कलाचेच अपराधीकरण होते.

आमचा वैधानिक संघर्ष एका दशकाहून जास्त काळ चालू आहे. आजतागायत 'आपण योग्य तेच करत आहोत' या एका तत्त्वावरील अढळ विश्वासानेच आम्हाला बळ दिलेले आहे. आम्ही ज्या हक्कांची मागणी करत आहोत ती देशभर विखुरलेल्या अनेक भारतीयांनी शासनव्यवस्थेला आणि न्यायव्यवस्थेलाही नागरिकांशी योग्य ते करण्याकरिता केलेल्या आवाहनाचाच भाग आहे. विक्टर हूगो एकदा म्हणाला होता "Nothing can stop an idea whose time has come" (ज्या गोष्टीची वेळ आलेली आहे तिला कृणीच रोखू शकत नाही). लैंगिक समानता, वर्गीय समानता, जातीय व धार्मिक समानता, प्रांतीय आणि भाषिक समानता या अशा गोष्टी आहेत की ज्यांची वेळ आता आलेली आहे.

आम्ही आपल्याला आवाहन करतो की सर्वोच्च न्यायालयाच्या या अन्यायकारक निर्णयाला बदलण्याची मागणी करा. एका समान भारताच्या मागणीत आम्हाला साथ द्या.

अधिक महितीकरता संपर्क -

- दिल्ली: मोहनीश मल्होत्रा 9891228951; मानक मटियानी 9560100255, manakmativani@gmail.com
- मुंबई: पल्लव पाटणकर 9619012251; लेस्ली एस्टीव्ज 9810297743 ; सौरभ saurabhusbondre@gmail.com
- कोलकाता: सौभिक सोम 9830556327; पवन ढाल 9831288023; अभिनव दत्त avinabadutta@gmail.com; Civilian Welfare Foundation info@cwfor.org.com
- चेन्नै: शिवकुमार 9840699776 (तमिळ); शंकरि 95518 37719 (तमिळ); श्रीजित सुन्दरम् 9884456460 (तमिळ); जया 9841865423; मौळी 9176641289; विक्रम 9245125290
- गौहत्ती: अभिषेक 9706041391, मीनाक्षी 9864220806, संजीब 8011017650
- इंपाल: nupimanbi@gmail.com, santakhurai888@gmail.com